

Мактабга тайёрлов гурухи учун бадий адабиёт таълимий фаолияти учун дастур

Боланинг бадий адабиётга бўлган эмоционал муносабатини ривожлантириш, китобхонлик саводини, маданиятини тарбиялашда давом этиш.

Болани миллий рухда тарбиялаш, доимий равишда халқ оғзаки ижоди намуналаридан: мавсум қўшиқлари (“Доирани чалинг, жон момо...”, “Лайлак қор-а, лайлак қор...”, “Бойчечагим бойланди...”); қизиқмачоқлар (“Йўлдан топдим бир қамчи...”), айтишма-ўйин қўшиқлари (“Тутма, тутма...”, “Қамар, Қамар қамчини...”)ни ифодали ўқиш, ёдлатиш, қувноқ ўйинлар ташкил этиш асосида халқ ижодиётига, миллий оҳангга бўлган қизиқишини орттириш. Халқ мақолларига нисбатан ҳурмат ҳиссини тарбиялаш, уларда ифода этилган чуқур маъноларни тушуниб боришига эришиш. Топишмоқларга ўйлаб, фикрлаб жавоб беришга ўргатиш, санама, тез айтишлар билан мунтазам равишда таништириббориш.

Халқ достонларига қизиқтириш, кичик парчалар (“Рустамхон”) ўқиб бериш, достон ҳақидаги тушунчаларини кенгайтиришда давом этиш.

Бола қалбида аждодларимиз ҳаётига қизиқиши, улар билан фаҳрланиш ҳиссини тарбиялашда давом этиш. Шарқнинг буюк алломалари Абу Али ибн Сино (“Ибн сино ва китоблар” – *ривоят*), Ал-Беруний (“Берунийнинг дам олиш кунлари” – *ривоят*), Амир Темур (И.Арабшоҳ “Амир Темурнинг Жайхундан шошилинч ўтиши” – ҳикоя), Алишер Навоий (“Навоийнинг дўсти” – *ривоят*), Захириддин Муҳаммад Бобур (“Фор топилди” – ҳикоя) ҳақидаги тушунчаларини кенгайтириш.

Шеърий асарлар орқали боланинг туғилиб ўсган она-юртига нисбатан муҳаббат ҳиссини кучайтириш, қалбларида ғуур ва ифтихор туйғуларини (А.Обиджон “Ўзбекистоним”, Б.Исройл “Шундай ўлкам бор”, Н.Орифжонов “Ўзбекистон байроғи”, В.Аҳмаджон “Ўзбекистон герби”, А.Ақбар “Юрт посбонлари”, М.Холиқов “Темур бобом”) шакллантиришда давом этиш.

Боланинг тасаввур, тафаккур, мушоҳада доирасини кенгайтириш, бадий-эстетик дидини ўстириш. Шеърда акс эттирилган образли ифодалардан, қўтаринки руҳдан, қувноқ оҳангдан (Н.Остон “Баҳор рақси”, Қ.Ота “Янги йил саломи”, А.Ақбар “Софиниш”, Р.Файз “Момоқаймоқ”, Д.Камолжонова “Чумоли полвон”) завқланишга; табиат ҳақидаги шеърларда (Ҳ.Раҳмат “Куз кўринишлари”, Й.Сулаймон “Ёғяпти”) таърифланган манзараларни аслига қиёслашга ўргатиш. Катталарга ёрдам, касб-хунар ўрганишга (О.Абдураҳмон “Уста”, Т.Раҳимова “Нон саватим”, М.Аъзам “Онам ишдан келади”); мактабга, устозга нисбатан меҳр, ҳурмат, намунали ўқувчи бўлишга (З.Ҳасанова “Хайр, боғчам”, “Салом, мактаб”, Й.Сулаймон “Устозим”, Д.Камолжонова “Чип-чишвой кузни кутар”) ҳавас ўйғотиш. Шеърни ифодали айтиш йўлларини янада пухтароқ ўргатиш.

Болани турли халқ оғзаки ижоди ва ёзувчиларининг асарлари (*литва халқ эртаги* – “Дуб дарахти билан қўзиқорин”, рус халқ эртаги “Маша билан айик”, қорақалпоқ халқ эртаги – “Чол билан ҳакка”, Л.Толстой “Данак” (ҳикоя), Н.Гилевич “Чигиртка”, М.Омаров “Она тилим” (шер), А.Барто “Гул тергали қишки ўрмонга...” (шер), В.Бабаян “Тегирмон ҳақи” (шер), Ў.Турманжонов “Оқ бўталоқ” (ҳикоя) билан таниширишда давом этиш.

Болада насрый асарлар (ўзбек халқ эртаклари: “Уч оғайни ботирлар” (парча), “Сахий ва Бахил”; Т.Ғойибов “Алдоқчи ҳакка”, О.Бегали “Раҳмдилнинг дарахти”, Ў.Хошимов ”Томчи ҳақида эртак”, А.Авлоний “Тўғрилик”) орқали маънавий-ахлоқий сифатларни: сахийлик, меҳнатсеварлик, ботирлик, жасурлик, дўстлик, меҳр-оқибатни тарбиялаш; асар қаҳрамонларининг руҳий ҳолатидаги ўзгаришларни (Я.Саъдуллаева “Етиб олдимми?”, Ў.Усмонов “Чумчук бола”, Ф.Мусажонов “Қўшоқвойнинг химмати”) сезишга, яхши ва ёмон хулқни фарқлаб, мустақил хулосалар чиқаришга имкон бериш.

Болани эртакнинг ўзига хос хусусиятлари (*бошлиманма, тақрор, тугалланма*) ҳақидаги тушунчаларини аниқлаш; турли эртаклардаги ўхшаш қаҳрамонларни, ўхшаш воқеаларни (ўзбек халқ эртаги – “Зумрад ва Қиммат”, *словак халқ эртаги* – “Ўн икки ой” парча) қиёслаш; эртакни шеър ва ҳикоядан фарқли томонлари ҳақида маълумот бериш асосида, бадиий асар жанрлари (шер, ҳикоя, эртак) ҳақидаги тушунчаларини мустаҳкамлаш: Эртакда – ҳаётда бўлмайдиган, ҳаёлий, ғаройиб воқеалар (ҳайвонлар, паррандалар сўзлайди, дўстлашади, мусобақа ўйнайди) рўй беради, сехрли образлар (сехргар кампир, ўн икки ой) иштирок этади; Ҳикояда – кундалик ҳаётимизда бўладиган воқеалар баён қилинади, ҳаётий образлар иштирок этади. Шеърда – қофия, вазн, бадиий тасвири воситалари, мусиқий оҳангбор.

Болани театр томошаларига олиб бориш; сұхбат-мунозараларда фаол қатнашишга ундаш; мунозараларда ўзини тутиш маданиятини тарбиялашда давом этиш. Сұхбат-мунозараларда эшитган бадиий асарларидан, кўрган театр томошасидан олган таассуротларини қизғин “муҳокама” қилиш (“Нега шундай бўлди?”, “Шундай бўлмаслиги учун, қаҳрамон нима қилиши керак?”); асар қаҳрамонлари ҳақида (“Менимча, бу яхши (ёмон), чунки...” ёки ”Боланинг одобига ҳавас қилдим, мен ҳам...”); одоб ва одобсизлик, яхшилик ва ёмонликни фарқлашини, ўз мулоҳазаларини тортинмай баён этишини; саволларга ўйлаб, аниқ ва равон жавоб беришини рағбатлантириш; тушуммаган жойлари ҳақида тортинмасдан изоҳлаб беришларини сўраш: “Нега?”, “Нима учун?” каби савол орқали мурожаат этишга ўргатишда давом этиш.

Болани ижодий фикрлашга ундаш, атроф-олам ҳақидаги тасаввурини кенгайтириш, эртак, ҳикоя, шеър, топишмоқ тўқишига бўлган

ҳавасини ривожлантириш; қофия ва сўз ўйинларига қизиқиш билдиришини рағбатлантириш. Бадий асарни сахналаштириш ва ролларга бўлиниб ижро этиш лаёқатинитакомиллаштириш.

ДОИХА